

Od dekad naukowcy zajmujący się pamięcią starają się ustalić, jak uczyć się w możliwie najbardziej efektywny sposób. Spośród wielu technik uczenia się póki co jedynie dwie są poparte danymi wysokiej jakości: 1) uczenie się poprzez testowanie swojej wiedzy dotyczącej informacji do nauczenia się (zazwyczaj jest to porównywane do ponownego czytania tej samej informacji), a także 2) rozłożenie uczenia się tej samej informacji w czasie (porównywane do uczenia się jej “w kółko”). Tak więc obecnie testowanie się rozłożone w czasie wydaje się być najskuteczniejszą metodą zdobywania nowej wiedzy.

W tym projekcie postulujemy, że ta niezmiernie skuteczna strategia uczenia się, którą jest testowanie rozłożone w czasie, może być uczyniona jeszcze skuteczniejszą. Dzieje się tak, gdy połączy się ją z kolejną techniką – często rozważaną przez osoby zajmujące się teorią pamięci, ale pomijaną przez te koncentrujące się na przekładaniu tej teorii na praktykę. Ta technika *zmiennego uczenia się* wymaga, aby podczas każdej sesji uczenia się ta sama informacja była przetwarzana w nieco inny sposób. Dla przykładu, jeżeli osoba ucząca się języka fińskiego ma się nauczyć znaczenia słowa *lattia* (podłoga), może najpierw zapoznać się z tym słowem w zdaniu *Pies leży na lattia*, a następnie napotkać je ponownie w nieco innym kontekście: *Tata zamiata lattia*. W ostatnim czasie badania wykazały, że taki sposób uczenia się lepszy niż uczenie się cały czas tak samo, na przykład przez ponowne czytanie zdania *Pies leży na lattia*. Zmienne uczenie się staje się jeszcze bardziej skuteczne, gdy jest połączone z testowaniem się rozłożonym w czasie – używając wcześniejszego przykładu, gdy ta osoba co jakiś czas próbuje sobie na podstawie różnych zdań przypomnieć, co znaczy *lattia*.

Celem tego projektu jest więc wypracowanie niezbędnych podstaw teoretycznych i empirycznych dla uznania zmiennego uczenia się przez testowanie rozłożone w czasie za skuteczną strategię się opartą na dowodach. Zostanie to osiągnięte przez:

- 1) Odkrycie podstawowych zasad leżących u podstaw techniki zmiennego uczenia się przez testowanie, co pozwoli na ustalenie warunków, w których ta technika jest bardziej skuteczna niż testowanie w ten sam sposób lub czytanie;
- 2) Odkrycie, kiedy i dlaczego zmienne testowanie się umożliwia transfer nowo uzyskanej wiedzy do nowych zastosowań, np. poprzez umożliwienie wywnioskowania prawidłowej odpowiedzi dla niewidzianego wcześniej pytania;
- 3) Odkrycie, w jaki sposób osoby uczące się oceniają skuteczność uczenia się poprzez zmienne testowanie się, ze szczególnym naciskiem położonym na to, żeby umożliwić im docenienie jej skuteczności jako strategii uczenia się.